

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/183/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113227061
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113227061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie Budapeštianska 8, 040 13 Košice, o zaplatenie 2.571,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/274/2013-58 zo dňa 27.06.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 480,29 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 20.07.2012 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 200 Eur počnúc mesiacom júlom 2014 pod následkom straty výhody splátok. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Vyslovil, že účastníci a vedľajší účastník nemajú nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. /129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 26.11.2010 bola uzavretá písomná zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8300032991 medzi účastníkmi konania, ktorá pozostávala zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere. Úver bol dohodnutý na sumu 1500 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť 42 mesačnými splátkami po 80,37 Eur. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 70,01% a v tej istej hodnote aj RPMN. V zmluve je uvedená tiež priemerná hodnota RPMN v rozsahu 44,57%. Celková čiastka, ktorú žalovaná mala zaplatiť predstavovala sumu 3.375,54 Eur. Druhá časť zmluvy sa týkala revolvingu, k jej realizácii však nedošlo.

Z karty klienta bolo zistené, že žalobca z úveru poukázal žalovanej len 1.284,25 Eur. Z dohodnutého úveru 1.500 Eur zrazil poplatok za možný odklad splátok v zmysle bodu 8.1 zmluvy vo výške 215,75 Eur.

Žalovaná uhradila len niektoré splátky, naposledy dňa 23.2.2012. Celkovo zaplatila sumu 803,96 Eur. Listom zo dňa 10.6.2012 žalobca oznámil žalovanej zosplatnenie úveru v lehote 15 dní od doručenia tohto oznámenia. List bol zasielaný doporučené. Dňa 14.06.2012 bol uložený na pošte, avšak žalovaná si ho nevyzdvihla, a preto 03.07.2012 bola zásielka vrátená žalobcovi. Žalobca v žalobe uviedol, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 19.07.2012.

Prvostupňový súd mal za to, že nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná má žalobcovi vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru t.j. 1.284,25 Eur a keďže žalovaná úhrne zaplatila žalobcovi 803,96 Eur, jej dlh predstavuje 480,29 Eur Súd preto žalobe vyhovel len v tejto časti a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol.

Poplatok dohodnutý v bode 8.1 zmluvy prvostupňový súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uviedol, že výška stanoveného poplatku predstavovala takmer 15 % poskytnutého úveru, a nepochybne by túto dohodu bolo možné vyhodnotiť ako absolútne neplatnú aj pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

Úroky z omeškania súd nepriznal z jednotlivých splátok tak, ako to žadoval žalobca, pretože dohoda o splátkach vo výške 80,37 Eur mesačne zahrňovala v splátke aj úrok a súd predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Preto dospel k záveru, že dohoda v tejto časti je neplatná. Úrok z omeškania priznal až od nasledujúceho dňa po zosplatnení úveru t.j. od 20.07.2012 do zaplatenia a len z prisúdenej istiny.

Zmluvná pokuta v zmluve dohodnutá nebola, keďže aj pre dohodu o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma s poukazom na § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy podpísanej účastníkmi, a preto nedošlo k uzavretiu písomnej dohody ohľadom zmluvnej pokuty.

Súd vyhovel žiadosti žalovanej o povolenie splátok, ktorá má príjem 60 Eur mesačne, jej manžel 1500 Eur, avšak majú vyživovaciu povinnosť k 2 maloletým deťom podľa § 161 ods. 1 veta druhá O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca bol neúspešný v prevážnej časti uplatneného nároku a trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd nepovažoval za účelne vynaložené.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Namietal, že mu súd nepriznal nárok na úroky resp. odplatu za poskytnutý úver a poukázal na nariadenie vlády č. 238/2008, ktoré stanovovalo maximálnu výšku odplaty pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.mája 2010 do 15.augusta 2010 vo výške 76 %. Zároveň namietal, že súd prvého stupňa posúdil zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov, lebo v nej chýbal údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak tieto údaje sú uvedené v čl. 6 zmluvy. Mal za to, že dohoda o odklade splatnosti splátok a dohoda o zmluvnej pokute nie sú neprijateľné zmluvné podmienky a keďže žalovaná svojim podpisom súhlasila so všetkými ustanoveniami zmluvy, súhlasila aj s ustanoveniami o zmluvnej pokute. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutých častiach tak, že súd žalobe vyhovie a žalovanú zaviazne na náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania, alternatívne zruší rozsudok a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 30.10.2014 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom sporu je zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 26.11.2010, ktorá pozostáva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere. Úver bol dohodnutý na sumu 1500 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť 42 mesačnými splátkami po 80,37 Eur. Ročná úroková sadzba a RPMN boli uvedené vo výške 70,01 %. Celková čiastka, ktorú žalovaná mala zaplatiť predstavovala 3.375,54 Eur. Druhá časť zmluvy sa týkala revolvingu, k jeho realizácii však nedošlo.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje predmetná zmluva za bezúročnú a bezpoplatkov, keďže neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) predmetného zákona.

Z obsahu zmluvy skutočne nevyplýva, že by zmluva obsahovala údaje o termíne a počte splátok a konečnej splatnosti úveru. Prvostupňový súd preto rozhodol správne, keď predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Preto žalobcovi vzniklo právo len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov žalovanej.

Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa považuje dohodu o poskytnutí služby - „odmena za odklad splátok úveru“ vo výške 215,75 Eur za neplatnú. Z dohodnutých 1500 Eur bolo žalovanej reálne poskytnutých len 1.284,25 Eur, po odrátaní odmeny za odklad splátok. Žalobca si stiahol pri vyplatení sumy úveru žalovanej odplatu vo výške 215,75 Eur za službu v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby. Touto službou žalobca nanútil žalovanej možnosť odkladu troch splátok úveru. Žalobca si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či žalovaná bude mať o takúto „službu“ záujem alebo nie. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalobcu na takúto neprímerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranne započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov považuje odvolací súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú i v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Zároveň je táto zmluvná odmena neprímerane vysoká, keďže jej suma takmer dosahuje sumu troch splátok, ktoré môžu byť odložené. Žalobca nemal právo na takúto odplatu, a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku žalovanej na poskytnutie úverovej sumy.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ z 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s I-4941, bod 25, ako aj z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia súdneho dvora vo veci C-76/10 Pohotovosť/Korčkovská).

V súvislosti s dohodou o zmluvnej pokute zakotvenej v čl. 14 bod 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010 z 30.11.2011, v zmysle ktorého „ani zo samotného technického spojenia zmluvy a všeobecných podmienok nemožno vyvodiť, že obsahujú nepochybný prejav vôle účastníkov zmluvy o úvere, že sú s ňou oboznámení a súhlasia so všeobecnými obchodnými podmienkami“.

Keďže dohoda o zmluvnej pokute nebola zmluvnými stranami podpísaná, nie je možné dospieť k záveru, že by bola dodržaná zákonom (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) vyžadovaná písomná forma.

Záver prvostupňového súdu o nedôvodnosti žaloby v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu pre nedodržanie písomnej formy je z uvedených dôvodov správny

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rovnako ako súd prvého stupňa považuje výšku ročnej úrokovej sadzby 70,01 % za neprimeranú, keďže pri spotrebiteľských úveroch v novembri 2010 s dobou splácania od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 12,77 % ročne. Dohodnuté úroky takmer päťnásobne presahujú túto priemernú úrokovú sadzbu.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania, ktorá však nebola dôvodná. Žalovaná neprevzala oznámenie o zosplatnení. Uplynutím 15 dní od fikcie doručenia (05.07.2012) sa žalovaná dostala do omeškania, teda od 20.07.2012. Žaloba bola súdu doručená dňa 19.09.2013, a preto námietka premlčania nebola dôvodná podľa § 107 ods. 1 OZ.

Súd prvého stupňa taktiež rozhodol správne aj o trovách konania vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní v prevažnej časti neúspešný a trovy VÚ neboli účelne vynaložené podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa ďalšími odvolacími námietkami žalobcu už nezaoberal, keďže sú v predmetnej veci irelevantné, bez vplyvu na správne zistený skutkový a právny stav uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnej žalovanej ani vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania nevznikli a žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.